

[Martin Nielsen.]

dende Folk komme til at betale de forhøjede Priser, og saa kan det naturligvis glæde sig over, at man i Regeringen og Regeringspartierne er i Færd med at tale om, hvordan det skal være i Fremtiden, men Virkningerne af denne Uenighed vil komme til at mærkes i hvert eneste Arbejderhjem fra og med paa Mandag.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at tage en Afgift paa Hvedemel for at nedsætte Rugbrødsprisen. Jeg kan ikke se, at dette gavner Forbrugerne, fordi jeg ikke tror, at den jævne Mand bruger forholdsvis mindre Hvedemel, enten det saa er til Franskbrød, Kager eller i Husholdningen, end andre Folk her i Landet. Derfor forekommer det mig, at Forslaget er ret ligegyldigt, og jeg vil hverken anbefale at stemme for eller imod.

Vigtigere end Lovforslaget er den Debat, der føres om Brødprisen, og her gælder det, at der er Mulighed for en rimelig Løsning gennem Partiernes Samarbejde. Jeg haaber, at det skal være muligt at spare i hvert Fald Halvdelen af den Forhøjelse, der her er Tale om, men jeg skal i øvrigt ikke paa nuværende Tidspunkt komme nærmere ind paa dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen taler saa stærkt om Uenigheden mellem de 5 Partier, ja, da tænker jeg, at Tiden vil vise, at det ærede Medlem ikke har Ret, men for øvrigt har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Parti og det Parti, hvormed det samarbejder, i denne Sag været ude for den mest rygende Uenighed, idet det ærede Medlem for sit Vedkommende har krævet dyrere Korn og dermed, at Brødet skulde stige endnu mere, medens det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Parti vil have billigt Brød; for øvrigt har det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Parti aabenbart slet ingen Mening om Kornprisen, og det er i alt Fald ogsaa det billigste. Naar det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen er inde paa, at man ved at stemme for denne Lov, som nu adskillige Medlemmer her i Salen gør, har taget Standpunkt for en Brødfordyrelse, er der dertil at sige, at denne Brødfordyrelse endnu ikke har fundet Sted, og at der ikke er nogen Mulighed for at undgaa den ved at stemme mod Loven, saaledes at den Argumentation, som det ærede Medlem fremfører, ikke holder Stik, at ved at stemme mod denne Lov skulde man kunne hindre Brødfordyrelsen. Her er kun Tale om, at man skal tage Fordyrelsen, enten ved at Brødet stiger, eller ved at Hvedemelet stiger. Jeg mener, det kan

være ret ligegyldigt. Man maa se, om man paa en anden Maade kan undgaa den Stigning i Brødprisen, som vi vist alle sammen er enige om gerne skulde begrænses.

Th. M. Andersen: Den Prisstigning, som dette Lovforslag giver Udtryk for ogsaa efter Udvalgets Betænkning, har ikke haft nogen god Vind her i dette høje Ting og vil heller ikke faa det ude i Befolkningen. Der findes nu engang i vort Land en stor Klasse af flittige og stræbsomme Folk, som trods Lønregulering og andre fortvivlede Krumspring, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby bemærkede i Gaar, ingen Steder har at henvende sig for at faa Støtte til deres i Forvejen spartanske Levefod, Folk, som ingen Kasse har at henvende sig til, men kun forlanger at tjene til Livets Ophold ved hæderligt Arbejde, og som selv tager Initiativet og selv løber Risikoen for Tab og Gevinst i vort paa Arbejde saa fattige Land. Det er sikkert ikke muligt at holde Prisen paa vort daglige Brød nede, hvor vi alle kunde ønske det, men den Stigning, som nu finder Sted, vil virke dobbelt tungt i den kommende Vinter.

Der blev ved Lovforslagets første Behandling fra flere Sider gjort opmærksom paa f. Eks. Omkostningerne ved Lagring; men dem har vi, som før sagt, altid haft, og jeg kan ikke se, hvorfor der nødvendigvis skal være en Stigning, endogsaa en ret betydelig Stigning, i denne Lagringsudgift. Ligeledes har den højtærede Landbrugsminister gentagne Gange gjort opmærksom paa Udgifterne ved Transporten mellem Jylland og Øerne for at udveksle Rug og Hvede, men disse Transportudgifter har vi ogsaa altid haft, og mon ikke Transportudgiften fra udenlandske Pladser og Havne har været større end inden for vort eget Lands Grænser? Denne Stigning af Transportudgifterne synes jeg ogsaa er ganske meningsløs. Man holder Prisen paa Rugbrødet nede paa det finere Brøds Bekostning, og dog er Prisen paa Rugbrød høj nok. Hvad hjælper det, at Husmoderen paa sit Ugeregnskab sparer 12 Øre paa Rugbrød, naar hun samtidig faar 70 Øre mere i Udgift paa det finere Brød? Der er heller ingen Grund til at se gennem Fingre med de alt for store Omkostninger, som vor Rugbrødsfabrikker har. Naar man ser disse store Vogne køre rundt og levere til Butik ganske enkelte Rugbrød, forstaar man godt, at det daglige Brød bliver dyrt.

Jeg vil henstille til Regeringen at tage under Overvejelse Forholdet vedrørende Finbrødsbagere og Rugbrødsbagere. Da